

[Forsvarsministeren.]

delige militære Kostforplejning, som skal bruges i Henhold til § 20. Det ærede Medlem udtalte imidlertid, at der maaske kunde være Tale om, at den Ændring, Regeringen havde foretaget, kunde paavirke Bestemmelserne i § 28, hvor der er angivet Regler for Omsætning af Straffe. Jeg synes ikke, det paa Forhaand er indlysende, at det behøver at være saadan, men vil heller ikke paa Forhaand nægte, at Ændringen, der er foretaget, kan gøre en Ændring i § 28 i Forholdet mellem de forskellige Straffe rimelig, og jeg er villig til at drøfte dette Spørgsmaal i Udvalget med det ærede Medlem.

Det ærede Medlem mente endvidere, at der var en Uklarhed, naar man sammenlignede dette Lovforslags § 7 med Borgerlig Straffelovs § 127. Den Fremstilling, som det ærede Medlem gav, kunde unægtelig tyde paa, at der er noget, vi skal undersøge her, naar vi kommer til Udvalgsarbejdet, men jeg er ikke sikker paa, der virkelig er en Modsigelse, idet § 7 jo her omhandler Tilfælde, som falder ind under den militære Straffelov, medens der i § 127 i Borgerlig Straffelov nævnes en Række Tilfælde, der ikke falder sammen med de Tilfælde, som § 7 i nærværende Lovforslag sigter paa. Men jeg vil ikke paa Forhaand nægte, at der maaske skal foretages en Ændring her. Denne Undersøgelse af mere juridisk Art vil det vel imidlertid være rimeligt at foretage under Udvalgsbehandlingen.

Endelig spurgte det ærede Medlem med Hensyn til Forslaget om at ophæve den nugældende Retsplejelovs § 65, om jeg var villig til at acceptere Retningslinierne i Straffelovsudvalgets Betænkning med Hensyn til Straffeattesters Udstedelse i Fremtiden. Jeg maa sige, at jeg kan tiltræde de Betragtninger, som er gjort gældende i Betænkningen paa Side 55, saaledes at jeg mener, det vil være rimeligt at udfærdige det Cirkulære, som det er Meningen at udfærdige, efter de Retningslinier, der er angivet her.

Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen og det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen var inde paa en Række Enkeltheder i de forskellige Paragraffer. Heroverfor har allerede Straffelovsudvalgets Formand, det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, i Gaar fremsat en Række Modbemærkninger ikke alene om Paragraffernes juridiske Forstaaelse, men ogsaa om de Bevæggrunde, som Straffelovsudvalget har haft til at give de paagældende Paragraffer

netop denne Udformning. Da jeg i det store og hele deler de Betragtninger, som det ærede Medlem gjorde gældende over for de ærede Medlemmer, skal jeg ikke spille Tiden med Gentagelser, men kun gøre nogle supplerende Bemærkninger paa et Par Omraader.

Over for den Kritik, der rettedes mod § 34, mener jeg det f. Eks. rigtigt at fremhæve Straffelovsudvalgets Bemærkninger i Betænkningen Side 32. Det hedder her i Udvalgets Bemærkning til § 34 — jeg udbeder mig den højtærede Formands Tilladelse til et Par korte Citater —:

„Det maa ved alle Handlingerne“ — de, der altsaa omhandles her i § 34 — „fastholdes, at den i Paragraffens Indledning omhandlede Hensigt skal være til Stede og bevist. Glipper dette Bevis, vil Handlingen ofte kunne straffes efter en af de følgende Paragraffer 36—38.“

Det vil altsaa sige, at der trækkes en meget snæver Grænse og skabes meget sikre Garantier for, at man ikke anvender § 34's meget skarpe Bestemmelser, uden at den Hensigt, hvorom der er Tale, nemlig at gavne Fjenden eller skade den danske Krigsmagt, er til Stede og bevist, og dermed synes jeg, de Betænkeligheder, der er blevet gjort gældende af et Par Talere, kan bortfalde.

Det ærede Medlem Hr. Svend E. Johansen mente, at § 53 i Lovforslaget betød en Begrænsning af det indkaldte Mandskabs Ret til at fremføre Klage. Det mener jeg er en Misforstaaelse. § 53 omfatter aldeles ikke Mandskabs Ret til at fremføre Klage, men omfatter, hvad der skal ske, hvis der udsprede Misfornøjelse paa en saadan Maade, at der opstaar en for Mandstugten farlig Misfornøjelse. Det er noget ganske andet end Spørgsmaalet om at fremføre Klage over Forhold inden for Hæren eller over de foresatte. I saa Henseende henviser jeg til, hvad jeg sagde før om Mandskabs Ret til at fremføre Klage, og skal blot tilføje, at naar det i § 54 hedder, at „den, som uden rimelig Grund for højere foresat fremfører Klage over en foresat eller Overmand, straffes med Arrest,“ ønsker jeg ogsaa her at understrege, hvad Straffelovsudvalget kommenterer denne Paragraf med. Man har udtrykkeligt i Straffelovsudvalgets enstemmige Betænkning ønsket at gøre opmærksom paa, hvad Udtrykket „uden rimelig Grund“ betyder. Det hedder saaledes paa Side 41 i Udvalgets Betænkning, at man har

„søgt at tydeliggøre, at der bør